

Gabrielė Vysockytė (2 kl.)

Padėka Tėvynei

Lietuva – mano tėvynė ir gimtinė. Ji yra man labai brangi. Meilė tėvynei – jausmas, kurio nesupainiosi. Lietuviai ypatingai myli savo šalį, nes daug kovojo dėl jos gerovės, čia pirmus žingsnius nuėjo, pirmas klaidas padarė, negailestingo gyvenimo pamokas išmoko. Lietuva gal ir nėra ta šalis, kurioje gyventi lengva, bet lietuviai vis tiek čia gyvena, kyla karjeros laiptais, kuria šeimas. Dažnas žmogus svajoja apie gyvenimą svetur, nes jam atrodo, kad tenai yra geriau, bet neįvertina to, ką jau turi čia. Mes galime džiaugtis tuo, kad gyvename erdviai – tuo pasigirti gali retas europietis. Turime nuostabią gamtą: miškus, pievas, parkus, ežerus, upes ir jūrą. Vieni iš nedaugelio turime švarų požeminį geriamąjį vandenį, kai kitos šalys priverstos filtruoti nešvarių upių vandenį. Lietuva yra labai įdomus ir pasakiškai gražus kraštas. Mes turime Trakų pilį, Gedimino pilies likusį bokštą, Vilniaus katedrą, Darių ir Girėną, Vytautą Didįjį, Karalių Mindaugą, pasakas, pagonybės tradicijas, kurias minime dar iki šių dienų, ir dar daug svarbių dalykų. Kaip savo eilėraštyje rašė didysis romantikas, katalikų kunigas Jonas Mačiulis-Maironis: „Graži tu mano, brangi tėvyne, šalis, kur miega kapuos didvyriai“. Mes turime daug menininkų, kurie garsina Lietuvą savo kūriniais: Jonas Mačiulis-Maironis, Vincas Mykolaitis Putinas, Balys Sruoga, Jonas Radvanas, Martynas Mažvydas, Salomėja Nėris, Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, Justinas Marcinkevičius ir dar daug kitų nusipelnusių gimtinei asmenų. Dėl to aš esu pati dėkingiausia tėvynei, kurioje gimiau ir augau ir kuri man yra vienintelė. Esu dėkinga už mokytojus ir aplinkinius, kurie yra atsakingi už tėvynės ateitį, kuria aš tikiu. Savo padėką tėvynei norėčiau pabaigti Justino Marcinkevičiaus eilėraščiu, kuris nuo mažų dienų glūdi mano širdelėje:

Tai gražiai mane augino

Tai gražiai mane augino

Laukas, pieva, kelias, upė,

Tai gražiai už rankos vedė

Vasaros diena ilga.

Tai gražiai lingavo girios,

Uogų ir gegučių pilnos,

Tai gražiai saulutė leidos,

Atilsėlį nešdama.

Tai gražiai skambėjo žodžiai:

Laukas, pieva, kelias, upė.

Tai gražiai iš jų išaugo

Vienas žodis: Lietuva.